

Dosarul nr. 2ra-752/21

Prima instanță: (Judecătoria Soroca, sediul Florești) S. Bucur

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi și D. Stănilă

Î N C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mîrza Igor, reprezentat de avocatul Tica Sergiu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mîrza Nadejda împotriva lui Mîrza Igor cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Mîrza Igor și s-a menținut hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Florești din 26 iunie 2020,

c o n s t a t ă :

La 16 octombrie 2019, Mîrza Nadejda a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mîrza Igor cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii, Mîrza Nadejda a menționat că prin hotărârea Judecătoria Florești din 05 noiembrie 2013, s-a dispus încasarea de la Mîrza Igor în beneficiul său a pensiei pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, în mărime de 697 de lei lunar, începând cu data de 30 mai 2013 până la atingerea majoratului de către copil.

Reclamanta a invocat că la momentul emiterii hotărârii în cauză, la stabilirea sumei indicate, instanța de judecată a ținut cont de faptul că pârâtul nu a prezentat acte care ar confirma că este angajat în câmpul muncii, precum și de datele statistice privind minimul de existență privind întreținerea unui copil de vîrsta respectivă.

Reclamanta a specificat că cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului urmează a fi stabilită în conformitate cu informația Biroului Național de Statistică,

conform căreia minimul de existență pentru anul 2019 pentru un copil de vârstă cuprinsă între 7-17 ani a constituit suma de 2 187,20 de lei.

Mîrza Nadejda a solicitat modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, stabilită prin hotărârea Judecătorei Florești din 05 noiembrie 2013 de la 697 de lei lunar până la suma de 1 010 lei lunar și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Florești din 26 iunie 2020, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Mîrza Nadejda.

S-a modificat cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor XXXXX, încasată prin hotărârea Judecătorei Florești din 05 noiembrie 2013 în mărime de 697 de lei lunar, începând cu data de 30 mai 2013 până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Mîrza Igor în beneficiul Nadejdei Mîrza pensia pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, în mărime de 1 010 lei lunar, începând cu data de 16 octombrie 2019 până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Mîrza Igor în beneficiul statului suma de 363,60 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a încasat de la Mîrza Igor în beneficiul Nadejdei Mîrza suma de 1 400 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a anulat Titlul executoriu emis în temeiul hotărârii Judecătorei Florești din 05 noiembrie 2013.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin hotărârea Judecătorei Florești din 05 noiembrie 2013, s-a dispus încasarea de la Mîrza Igor în beneficiul Nadejdei Mîrza a pensiei pentru întreținerea copilului minor, XXXXX, în mărime de 697 de lei lunar, începând cu data de 30 mai 2013 până la atingerea majoratului de către copil.

La fel, instanța de fond a constatat că înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Mîrza Nadejda a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, stabilită prin hotărârea Judecătorei Florești din 05 noiembrie 2013, invocând faptul că, pensia de întreținere în mărime de 697 de lei stabilită, prin hotărârea judecătorească nu satisface cerințele de întreținere a copilului, motiv pentru care reclamanta a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere de la 697 de lei până la 1 010 lei lunar, reieșind din datele Biroului Național de Statistică, potrivit căruia minimul de existență pe anul 2019 pentru un copil în vârstă de 7-17 ani a constituit suma de 2 187, 20 de lei.

Astfel, prima instanță a concluzionat că deoarece pensia pentru întreținere în mărime de 697 de lei, care a fost stabilită prin hotărârea Judecătorei Florești din 05 noiembrie 2013 este insuficientă pentru asigurarea materială a copilului minor și care nu asigură un nivel de viață suficient pentru a permite dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială a copilului, acțiunea urmează a fi admisă, cu modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, încasată prin hotărârea Judecătorei Florești din 05 noiembrie 2013 în mărime de 697 de lei lunar, la suma de 1 010 lei lunar.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2021, s-a respins apelul declarat de Mîrza Igor și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 26 iunie 2020.

La 12 martie 2021, Mîrza Igor, reprezentat de avocatul Tica Sergiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Mîrza Igor, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată nu au ținut de cont de faptul că la 02 mai 2012, Mîrza Nadejda a perfectat o declarație autentificată notarial, prin care a declarat, că refuză de la plata pensiei alimentare din contul reparației efectuate deja în apartamentul, în care au locuit ambii soți anterior împreună în căsătorie.

Astfel, în opinia recurentului, cererea cu privire la modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor constituie o îmbogățire nejustificată și prin urmare este neîntemeiată.

De asemenea, recurentul a specificat că de la Mîrza Nadejda urmau a fi încasate cheltuielile de asistență juridică.

La 08 aprilie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatei copia recursului, fiind recepționat de către Mîrza Nadejda la data de 15 aprilie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 137).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 28 ianuarie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 12 martie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mîrza Igor, reprezentat de avocatul Tica Sergiu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mîrza Igor, reprezentat de avocatul Tica Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari